

Anotace

Práce má za úkol obhájit etickou relevanci konceptu CSR (corporate social responsibility – společenská odpovědnost firem), především s ohledem na zaměstnance, jako důležitého účastníka hospodářského procesu, do jehož oblasti působnosti koncept CSR spadá. Nejprve tedy bude nutné obhájit význam a úlohu etiky v hospodářství obecně a poté osvětlit relevanci etického jednání podnikatele směrem k zaměstnanci v rámci strategie firmy, přičemž budeme vycházet z principu kategorického imperativu a konceptu přirozených práv člověka jako filozoficko–etických východisek.

Dále se pak v práci budeme věnovat konkrétním etickým nárokům, jež vyplývají z filozoficko–etické obhajitelnosti konceptu, a zároveň tyto požadavky na jednání zaměstnavatele vůči zaměstnanci budeme kriticky reflektovat kritérii křesťanské sociální etiky. Při konkretizaci kritérií křesťanské sociální etiky budeme vycházet z požadavku tohoto vědního oboru, spolupracovat s filozofickou etikou a hospodářskou (podnikatelskou) etikou.

V práci budu vycházet z definice konceptu CSR . Jedná se o koncept, kdy firma dobrovolně přebírá spoluodpovědnost za blaho a udržitelný rozvoj moderní společnosti a současně očekává zachování konkurenceschopnosti, přičemž se nejedná o dva protichůdné cíle. Zaměstnanec se jako stakeholder řadí do sociální sféry vnitřního prostředí konceptu, kdy etická témata jsou: zdraví a bezpečnost zaměstnanců, podpora vzdělání a rekvalifikace, zaměstnávání minoritních a problémových skupin obyvatelstva, rovnost mužů a žen – diskriminace vůbec, ochrana a dodržování lidských práv, zodpovědné propouštění – outplacement, vyvažování osobního a pracovního života zaměstnanců.